

Datum van inontvangstneming : 09/09/2025

Zaak C-476/25* [Seruel]ⁱ

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

17 juli 2025

Verwijzende rechter:

Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de Fuenlabrada (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

17 juli 2025

Verzoekende partij:

Investcapital Ltd

Verwerende partij:

F. C. T.

Voorwerp van het hoofdgeding

Civiele procedure tot invordering van een schuld door middel van een betalingsbevelprocedure. De verwijzende rechter, die uitspraak doet in eerste aanleg, stelt een prejudiciële vraag om te kunnen beslissen op de ontvankelijkheid van de bij hem ingestelde vordering.

Aard en voorwerp van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Verzoek om een prejudiciële beslissing met het oog op uitlegging van het nationale recht in overeenstemming met artikel 10, lid 1, van richtlijn (EU) 2021/2167.

* Procestaal: Spaans.

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

Prejudiciële vraag

Moet artikel 10, lid 1, van richtlijn (EU) 2021/2167 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2021 inzake kredietserviciers en kredietkopers en tot wijziging van de richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU aldus worden uitgelegd dat het er niet aan in de weg staat dat de nationale rechterlijke instantie ambtshalve toetst of een schuld die de kredietservicer of de kredietkoper in rechte van de kredietnemer-consument vordert, is verjaard?

Aangevoerde rechtsbepalingen

Nationaal recht

Código Civil

Artikel 1961 van de Código Civil (burgerlijk wetboek): „Voor vorderingen treedt verjaring in door het enkele verloop van de wettelijke termijn.”

Artikel 1964, lid 2: „Persoonlijke rechtsvorderingen die niet aan een bepaalde termijn zijn onderworpen, verjaren door verloop van vijf jaar te rekenen vanaf de dag waarop de verbintenis wordt geacht te gelden.”

Artikel 1966: „Na vijf jaar verjaren vorderingen tot nakoming van de volgende verplichtingen: [...] 3. andere betaling die per jaar of binnen een kortere termijn moet worden verricht”.

Artikel 1970: „De verjaringstermijn voor vorderingen tot nakoming van kapitaalverplichtingen, met interest of periodieke opbrengsten, begint te lopen vanaf de laatste betaling van de periodieke opbrengsten of de interest.”

Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil

Artikel 247, lid 1, van de Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil (wet 1/2000 van 7 januari 2000 betreffende de burgerlijke rechtsvordering): „De partijen bij alle soorten procedures moeten zich in hun handelingen houden aan de regels van de goede trouw.”

Artikel 247, lid 2: „De rechter weigert gemotiveerd alle verzoeken, procesincidenten en excepties die met het kennelijke doel van rechtsmisbruik worden geformuleerd, of die wetsontduiking of fraude met betrekking tot de procedure inhouden.”

Artikel 812, lid 1: „Een betalingsbevelprocedure kan worden ingeleid door eenieder die van een ander betaling van een vervallen en **opeisbare** geldschuld voor een bepaald bedrag vordert [...]”

Artikel 11, lid 2, van **Ley Orgánica 6/1985, de 1 de julio, del Poder Judicial** (organieke wet 6/1985 op de rechterlijke macht van 1 juli 1985): „De rechter weigert gemotiveerd alle verzoeken, procesincidenten en excepties die met het kennelijke doel van rechtsmisbruik worden geformuleerd, of die wetsontduiking of fraude met betrekking tot de procedure inhouden.”

Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias

Preambule van Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias (Koninklijk wetsdecreet nr. 1/2007 van 16 november 2007 tot goedkeuring van de geconsolideerde tekst van de algemene wet ter bescherming van consumenten en gebruikers en andere aanvullende wetten): „Ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst wordt voorts verduidelijkt dat contractuele bedingen waarover niet is onderhandeld, worden *gelijkgesteld* met niet uitdrukkelijk overeengekomen praktijken *met dezelfde gevolgen* voor de gebruikers en op het gebied van sancties.”

Artikel 82, lid 1: „Alle bepalingen waarover niet afzonderlijk is onderhandeld, en alle niet uitdrukkelijk overeengekomen **praktijken**, worden als oneerlijke bedingen beschouwd indien zij, in strijd met de goede trouw, het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen aanzienlijk verstoren ten nadele van de consument.”

Proyecto de Ley de transposición de la Directiva 2021/2167 (wetsontwerp tot omzetting van richtlijn 2021/2167), dat momenteel in de amendementsfase bevindt in het Congreso de los Diputados (kamer van afgevaardigden, Spanje) (BOCG. Congreso de los Diputados nr. A-49-1 van 14 maart 2025)

Unierecht

VWEU: artikel 288, derde alinea.

Richtlijn 2021/2167: overweging 1, overweging 20, eerste deel, en overweging 21; artikel 3, punten 6 en 8, en artikel 10.

Richtlijn 2008/48: artikel 22.

Richtlijn 2005/29/EG: artikel 2, onder j), artikel 7, lid 1, artikel 8 en artikel 9, onder e).

Richtlijn 93/13/EEG: artikel 2, onder a), en artikel 3.

Internationaal recht

Verenigd Koninkrijk: Financial Conduct Authority, *Handbook*, CONC Consumer Credit Sourcebook 7.15 „Statute barred debts”. Deze tekst bevat overwegingen over de oninbaarheid van verjaarde schulden in Engeland, Wales of Noord-Ierland en bevat gedragsregels voor ondernemingen jegens hun klanten.

Verenigde Staten van Amerika: U.S. Code, § 1692. Deze bepaling bevat gedragsregels voor incassobureaus en verbiedt het gebruik van oneerlijke middelen voor de uitoefening van hun activiteiten. CFR, Part 1006, Debt Collection Practices (Regulation F) verbiedt de incassobureaus om gerechtelijke stappen te ondernemen om verjaarde schulden te innen. In de officiële interpretatie ervan¹ (86 FR 5766), merkt het Bureau of Consumer Financial Protection op dat deze bepaling geen verbod inhoudt op de buitengerechtelijke vordering van verjaarde schulden en dat een incassobureau dat een vordering tegen een consument instelt om een verjaarde schuld te innen deze consument expliciet of impliciet een valse verklaring verstrekt dat de verjaarde schuld in rechte opeisbaar is.

België: artikel 2 van de wet van 15 mei 2024 houdende maatregelen in de strijd tegen de overmatige schuldenlast en ter bescherming van ondernemingen in moeilijkheden wijzigt artikel 2223 van het Burgerlijk Wetboek zodat de rechter de verjaring ambtshalve kan toetsen.

Slowakije (§ 54a van het burgerlijk wetboek bij wet nr. 343/2018) en Polen (art. 117 § 2¹ bij wet 13.4.2018). Volgens beide wetten zijn verjaarde consumentenschulden niet in rechte opeisbaar.

Aangevoerde rechtspraak

Rechtspraak van nationale rechterlijke instanties

Arresten van de Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie, Spanje) 279/2020 van 10 juni 2020, ES:TS:2020:2200, en 919/2021 van 23 december 2021, ES:TS:2021:4959. In deze arresten wordt de nationale rechtspraak uiteengezet over het in aanmerking nemen van verjaring als door verweerders opgeworpen exceptie.

Arresten van de eerste kamer van de Tribunal Supremo, 64/2007 van 30 januari 2007, ES:TS:2007:375, en 222/2009 van 25 maart 2009, ES:TS:2009:1544. In deze arresten worden aanwijzingen verschaft voor de berekening van de verjaringstermijn in geval van vervroegde beëindiging van de lening.

¹ <https://www.federalregister.gov/documents/2021/01/19/2020-28422/debt-collection-practices-regulation-f>

Rechtspraak van de Unierechter

Arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie:

Wiszkier, van 3 juli 2025, C-582/23, EU:C:2025:518

Lubreczlik, van 19 juni 2025, C-396/24, EU:C:2025:460

L.T. e.a. (Sociale uitkering voor landarbeiders met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd), van 8 mei 2025, C-212/24, C-226/24 en C-227/24, EU:C:2025:341

Nastolo, van 30 april 2025, C-370/24, EU:C:2025:300

APS Beta Bulgaria en Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia, van 13 maart 2025, C-337/23, EU:C:2025:183

Trenitalia, van 30 januari 2025, C-510/23, EU:C:2025:41

Caronte & Tourist, van 30 januari 2025, C-511/23, EU:C:2025:42

Investcapital, van 29 februari 2024, C-724/22, EU:C:2024:182

Getin Noble Bank e.a. (Ambtshalve toetsing van het oneerlijke karakter van bedingen), van 18 januari 2024, C-531/22, EU:C:2024:58

Tuk Travel, van 14 september 2023, C-83/22, EU:C:2023:664

Kancelaria Medius, van 4 juni 2020, C-495/19, EU:C:2020:431

OPR-Finance, van 5 maart 2020, C-679/18, EU:C:2020:167

Lintner, van 11 maart 2020, C-511/17, EU:C:2020:188

Profi Credit Polska, van 13 september 2018, C-176/17, EU:C:2018:711

Gelvora, van 20 juli 2017, C-357/16, EU:C:2017:573

Radlinger en Radlingerová, van 21 april 2016, C-377/14, EU:C:2016:283

Finanmadrid EFC, van 18 februari 2016, C-49/14, EU:C:2016:98

Banco Español de Crédito, van 14 juni 2012, C-618/2010, EU:C:2012:349

Rechtspraak van internationale rechterlijke instanties

Pierre v. Midland Credit Mgmt. 29 F. 4th 934 (7th Cir. 2022). Arrest betreffende *zombie debts*.

Midland Funding, LLC v. Johnson, 581 U. S. 224 (2017), waarin de rechters hebben geoordeeld dat het onrechtmatig is dat een incassobureau een vordering uitoefent waarvan bekend is dat deze is verjaard.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Op 25 november 2015 hebben verweerster, F. C. T., en I. C. G., die niet is gedagvaard, een leningovereenkomst gesloten met Nuevo Micro Bank, S. A. U. (hierna: „lening”) met vervaldag 1 december 2018. In de overeenkomst was bepaald dat de kredietgever de lening kon opzeggen en de onmiddellijke vervroegde betaling van alle openstaande bedragen kon eisen in geval van, onder meer, niet-nakoming door de kredietnemer van de betalingsverplichtingen. Volgens het overgelegde schuldcertificaat is de lening aldus vervroegd beëindigd op 1 juli 2016 en is sinds die datum verpagingsrente verschuldigd.
- 2 Op 23 juli 2024 heeft Nuevo Micro Bank, S. A. U. – een Spaanse kredietinstelling – middels een overeenkomst voor de verkoop van een kredietportefeuille bepaalde kredietrechten, waaronder dat voor de lening, overgedragen aan Investcapital Ltd. (hierna: „Investcapital”) – een Maltese vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, securitisatievehikel. Op 7 februari 2025 heeft Investcapital tegen F. C. T. een vordering tot invordering ingesteld, waardoor een betalingsbevelprocedure is ingeleid, en heeft zij een op 23 januari 2025 gedateerd schuldcertificaat met betrekking tot de lening overgelegd.
- 3 Bij beschikking van 7 februari 2025 heeft de verwijzende rechter Investcapital verzocht aan te tonen dat de verjaringstermijn van de schuld was gestuit. Investcapital heeft aangevoerd dat de verjaringstermijn meermaals was gestuit, maar heeft daarvoor geen bewijsstukken verstrekt. Zij heeft een op 7 augustus 2024 gedateerde aanmaning aan de medekredietnemer, I. C. G., overgelegd waarvan niet is aangetoond dat deze werd verzonden of ontvangen. In de aanmaning was een ander adres opgegeven dan dat welk in de overeenkomst en in de vordering was vermeld en dat waar F. C. T. uiteindelijk werd aangetroffen.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 4 Investcapital stelt dat de verplichting om de schuld te betalen, niet is verjaard. Aan F. C. T. is betekening gedaan, maar deze partij heeft geen argumenten ingediend.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 5 Volgens de verwijzende rechter vereist een met richtlijn 2021/2167 conforme uitlegging van de nationale regeling dat de nationale rechter ambtshalve kan toetsen of de in rechte gevorderde schuld van de consument-kredietnemer is verjaard. Naar zijn oordeel is dit van bijzonder belang in procedures zoals het Spaanse betalingsbevel, waarin de schuld alleen kan worden gevorderd indien

deze „opeisbaar” is, of meer in het algemeen in procedures die een niet te onderschatten risico inhouden dat de consument, omdat hij niet ter terechtzitting verschijnt of uit onwetendheid, zich niet tegen de vordering verzet of de verjaring van de schuld niet inroept.

- 6 In het hoofdgeding is de schuldvordering volgens de informatie die Investcapital in haar vordering van 2025 heeft verstrekt, sinds 2021 verjaard. Aangezien de verjaring een affirmatieve verdediging of exceptie vormt, moet de gedagvaarde schuldenaar voor de rechter verschijnen en de verjaring inroepen opdat de tegen hem ingestelde vordering niet-ontvankelijk wordt verklaard of wordt afgewezen. In het hoofdgeding heeft F. C. T. ondanks de betekening geen argumenten ingediend, waardoor de verwijzende rechter zich afvraagt of hij het nationale recht conform artikel 10, lid 1, van richtlijn 2021/2167 kan uitleggen om de verjaring van het recht op terugvordering van Investcapital ambtshalve te toetsen. Dat zou betekenen dat haar vordering niet-ontvankelijk zou moeten worden verklaard omdat deze is ingediend na het verstrijken van de verjaringstermijn.
- 7 Artikel 10 van richtlijn 2021/2167 schrijft voor dat de lidstaten kredietkopers en kredietsevicers moeten verplichten om bij hun betrekkingen met kredietnemers eerlijk en te goeder trouw te handelen, informatie te verstrekken die niet misleidend, onduidelijk of onjuist is en met kredietnemers te communiceren op een wijze die niet kan worden aangemerkt als ongepaste beïnvloeding. Volgens de verwijzende rechter is de gerechtelijke invordering van verjaarde schulden bij consumenten in strijd met artikel 10, lid 1, van richtlijn 2021/2167, op grond waarvan de bescherming van kredietnemers niet beperkt is tot precontentieuze betrekkingen, maar zich ook uitstrekt tot de fase van de procedure. Een kredietsevicer of kredietkoper die een rechtsvordering instelt, blijft immers verplicht om geen misbruik te maken van de onwetendheid van de debiteur-consument of van het feit dat die laatste onvindbaar is, en om de consument niet te misleiden door te doen alsof de schuld volledig opeisbaar is en een betalingsbevel te vragen. Volgens de verwijzende rechter veronderstelt de rechtsvordering tot betaling een in elk geval impliciete en soms uitdrukkelijke verklaring van verzoeker omtrent de opeisbaarheid van de schuld.
- 8 Ook het nationale recht vereist dat te goeder trouw wordt gehandeld en biedt de rechter de mogelijkheid om verzoeken af te wijzen die met het kennelijke doel van rechtsmisbruik zijn ingediend. Meer in het bijzonder vereist de betalingsbevelprocedure tot invordering van schuld onder meer dat deze schuld opeisbaar is – wat kan worden geïnterpreteerd als terugvorderbaar of afdwingbaar –, hetgeen niet het geval is wanneer een verjaarde verplichting wordt gevorderd. De verwijzende rechter noemt het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika als landen waar de gerechtelijke invordering van verjaarde schulden bij consumenten verboden is.
- 9 Richtlijn 2021/2167, zo vervolgt hij, doet geen afbreuk aan de consumentenbescherming die wordt gewaarborgd door richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad, waarbij oneerlijke handelspraktijken worden

verboden. Volgens de verwijzende rechter zijn pogingen om de debiteur te verwarren over de opeisbaarheid van de schuld een oneerlijke handelspraktijk, hetzij omdat het een misleidende omissie betreft in de zin van artikel 7, lid 1, van richtlijn 2005/29, hetzij omdat het een agressieve handelspraktijk betreft in de zin van artikel 8 of artikel 9, onder e), van die richtlijn. Het nationale consumentenrecht bepaalt dat ook oneerlijke handelspraktijken als oneerlijke bedingen worden beschouwd, waardoor zij dezelfde gevolgen hebben voor de gebruikers en op het gebied van sancties. Volgens de verwijzende rechter doen incassobureaus zaken door verjaarde schulden op te kopen, rechtsvorderingen in te stellen om deze te innen en te hopen dat niemand beseft dat de schuld te oud is om door de rechter te worden afgedwongen. De verjaringstermijnen ontmoedigen deze kopers niet, omdat zij er bij hun financiële berekeningen van uitgaan dat de overgrote meerderheid van de consumenten zich niet tegen de vordering zal verzetten of de verjaringstermijn niet zal inroepen, of zelfs dat zij bij verstek zullen worden veroordeeld omdat zij onvindbaar zijn.

- 10 Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie moet de consument daadwerkelijk worden beschermd, waardoor de nationale rechter ambtshalve moet onderzoeken of bepaalde Unierechtelijke bepalingen inzake consumentenbescherming in acht zijn genomen wanneer zonder een dergelijk onderzoek de doelstelling van een doeltreffende consumentenbescherming niet kan worden bereikt. In dit verband noemt de verwijzende rechter België, Polen en Slowakije als landen waar ambtshalve toetsing van de verjaring is toegestaan.
- 11 De verwijzende rechter is van oordeel dat de ambtshalve toetsing van de verjaring van het recht op schuldvordering gerechtvaardigd is op grond van het Unierechtelijke doeltreffendheidsbeginsel, gelet op de mogelijkheid dat de verwerende partij deze verjaring uit onwetendheid niet aanvoert. Deze ambtshalve toetsing moet volgens hem de mogelijkheid omvatten om van Investcapital te verlangen dat zij aantoonst dat de verjaring is gestuit, teneinde na te gaan of haar gedrag als beroepsbeoefenaar in overeenstemming is met de gedragsregel van artikel 10, lid 1, van richtlijn 2021/2167, indien de rechter twijfelt aan de opeisbaarheid van de schuld. Indien hij verplicht zou zijn om bepaalde feitelijke beweringen van Investcapital over de opeisbaarheid van de schuld voor waar aan te nemen, zou immers volledig afbreuk worden gedaan aan het positieve ingrijpen van de nationale rechter, dat krachtens richtlijn 2021/2167 is vereist voor overeenkomsten die binnen de werkingssfeer ervan vallen.